TYSK JAGTTERRIER

(DEUTSCHER JAGDTERRIER)

Oprindelsesland: Tyskland

Anvendelse: En særdeles alsidig jagthund der især anvendes til gravjagt og som drivende hund.

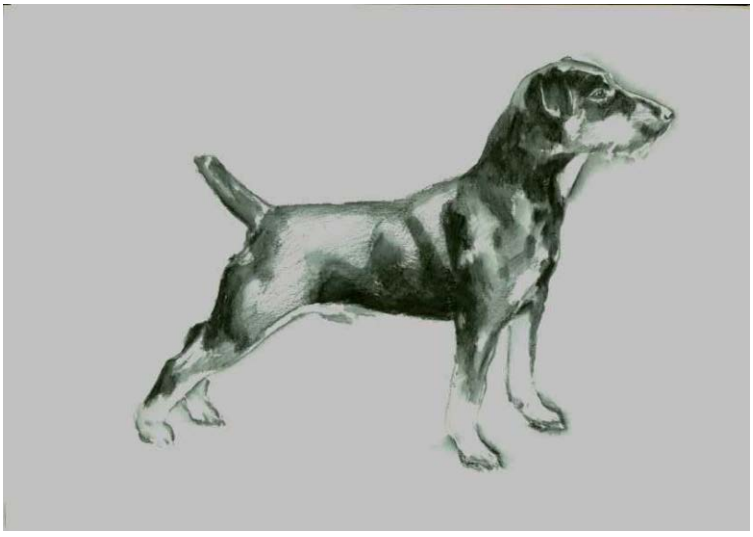
Klassifikation: FCI Gruppe 3 (Terriers)
Sektion 1 (Store og mellemstore terriers)
Med brugsprøve

Historie: Efter Første Verdenskrig udskilte nogle aktive jægere sig fra den talmæssigt stærke Fox Terrier Klub for at fremavle en race, der skulle være orienteret udelukkende mod de jagtlige egenskaber. Således bestemte de erfarne jagt-kynologer Rudolf Friess, Walther Zangenberg og Carl-Erik Grünewald sig for opdræt af en sort/tan jagthund til arbejdet i grav. En tilfældighed kom deres bestræbelser til hjælp. Zoo-direktør Lutz fra Hagenbeck forærede Walther Zangenberg fire sort/tan terriers, som skulle stamme fra renavlede Fox Terrier-linier. Med disse hunde blev grundlaget lagt for avlen af Tysk Jagtterrier. På den tid sluttede Dr. Herbert Lackner sig til racens grundlæggere. I fællesskab lykkedes det for dem gennem mange års intensivt avlsarbejde at befæste denne races eksteriør ved dygtig indkrydsning af oprindelige engelske ruhårs-terriers og Welsh Terriers. Samtidig lagde man stor vægt på at fremavle en hund med alsidige evner, hård, med god halsgivning og duelig til vandarbejde, med udtalt jagtinstinkt og de bedste anlæg for træning. I 1926 blev *Deutsche Jagdterrier Klub* grundlagt. Som førhen lægger klubbens opdrættere den største vægt på hundenes brugbarhed til jagt, fast væsen, mod og temperament.

Helhedsindtryk: En lille, sædvanligvis sort/tan jagtbrugshund, kompakt og velproportioneret

Proportioner:

- Brystomfanget er 10-12 cm større end skulderhøjden
- Kropslængden er kun en anelse større end skulderhøjden.
- Brystdybden er ca. 55 – 60 % af skulderhøjden.

TYSK JAGTTERRIER

Temperament:	Modig og hård, arbejdsvillig og udholdende, vital og temperamentsfuld, pålidelig, omgængelig og let at føre, hverken sky eller aggressiv.
Hoved:	Langstrakt, let kileformet, ikke spidst. Næsepartiet er noget kortere end skallen fra nakkeknude til stop.
Skalle:	Flad, bred mellem ørerne og smallere mellem øjnene
Stop:	Kun svagt markeret
Næse:	Skal passe til næsepartiet og må hverken være for smal eller for lille og ikke spaltet. Den er sort, men kan også være brun, hvis pelsens grundfarve er brun.
Næseparti:	Kraftigt **med udtalt kæbemuskulatur og fremtrædende** underkæbe, tydelig markeret hage
Kinder:	Tydelig markerede
Læber:	Stramt tilliggende og godt pigmenterede
Kæber, bid:	Store tænder. Kraftige kæber med perfekt, regelmæssigt og komplet saksebid, dvs. at de øverste fortænder uden mellemrum griber ned over de underste, og at tænderne er stillet lodret i kæben. Med 42 tænder i henhold til tandformlen.
Øjne:	Mørke, små og ovale, **dybtliggende**. Øjenrandene slutter godt til, og udtrykket er beslutsomt.
Ører:	Højt ansatte og ikke udpræget små, V-formede og let tilliggende kipører.
Hals:	Kraftig, ikke for lang, vel ansat og med en stærk overgang til skuldrene.
Krop:	
Overlinie:	Lige
Manke:	Udpræget
Ryg:	Stærk og lige, ikke for kort
Lænd:	Med kraftig muskulatur
Kryds:	Fladt, med kraftig muskulatur
Bryst:	Dybt, med godt hvælvede ribben, ikke for bredt. Brystbenet er langt, og ribbenene når godt langt bagud.
Underlinie:	Forløber i en elegant bue bagud. Korte og stramme flanker, let optrukken bug.
Hale:	Velansat på det lange kryds, ca. 1/3 kuperet. Bæres hellere let løftet end stejlt opad og må aldrig hælde ind over ryggen. (I lande, hvor lovgivningen har forbudt halekupering, kan halen bevares naturlig. Den bæres da vandret eller let sabelformet.)
	NB: Halekupering er forbudt i Danmark.
Lemmer:	
Forpart:	Set forfra er forbenene lige og parallelle. Set fra siden er de stillet godt ind under kroppen. Afstanden fra jorden til albuen er næsten den samme som afstanden fra albuen til manken.
Skuldre:	Godt skråtstillede og tilbagelagte. Skulderbladene er lange og har kraftig muskulatur. God vinkling mellem skulderblad og overarm
Overarm:	Så lang som mulig med god og tør muskulatur
Albuer:	Slutter godt til kroppen – hverken ind- eller udaddrejede. Velvinklet mellem over- og underarm
Underarm:	Tør og lodret stillet med kraftig benstamme
Håndrod:	Kraftig
Mellemhånd:	Let fremadrettet. Knoglebygning nærmere kraftig end spinkel

TYSK JAGTTERRIER

Forpoter: Ofte bredere end bagpoterne. **De tæt sluttende** tæer har tilpas tykke, solide, robuste og godt pigmenterede trædepuder. De er parallelle i stand og bevægelse og hverken ind - eller udaddrejede.

Bagpart: Set bagfra lige og parallelle bagben. Gode vinkler mellem over- og underlår såvel som mellem underlår og mellemfod. Kraftige benstammer.

- Overlår: Langt, bredt og muskuløst
- Knæ: Kraftigt, med god vinkling mellem over- og underlår
- Underlår: Langt, muskuløst og senet
- Haseled: Lavt ansat og kraftigt
- Mellemfod: Kort og lodret stillet
- Bagpoter: Ovale til runde med **tæt sluttede** tæer og tilpas tykke, solide, robuste og godt pigmenterede trædepuder. De er parallelle i stand og bevægelse og hverken ind - eller udaddrejede.

Bevægelse: Jordvindende med godt fremgreb og godt fraskub, flydende i både for - og bagpart, lige og parallel, ikke stiv eller styltet

Hud: Tyk, stramt tilliggende uden rynker og folder

Pels:

- Hårlag: Fladtliggende og tæt, enten hårdt ruhår eller groft glathår
- Farve: Farven er sort, mørkebrun eller meleret sortgrå, med rødgule (tan), skarpt afgrænsede aftegninger på øjenbryn, næseparti og bryst, på benene og under halen. Både lys og mørk maske er tilladt. Der tolereres små, hvide aftegninger på bryst og tæer.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 33 til 40 cm
Tæver 33 til 40 cm

Vægt: **Hanner og tævers vægt skal stå i forhold til deres bygning – ikke for let eller for tung.**

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd **og dens evne til at udføre sit traditionelle arbejde.**

Alvorlige fejl:

- Smal skalle og smalt og tilspidset næseparti
- Vigende underkæbe og smalle kæber
- Svagt bid. Enhver uregelmæssig placering af fortænderne
- Lyse, for store eller for fremtrædende øjne
- Opretstående, ustabile, for små, for lavt ansatte eller for tunge ører
- Stejl front
- Blød eller krum ryg, for kort ryg
- Kort brystben
- For smal eller for bred front
- Stejl bagpart – overbygget
- Tydeligt ind - eller udaddrejede albuer
- For samlede eller for spredte tæer, kohaset, hjulbenet eller for trange haser i såvel stand som bevægelse
- Styltet eller trippende bevægelse. Pasgang.
- Spredte poter, kattepoter, **harepoter**

- Halen båret ind over ryggen, for lavt ansat eller hængende
- Kort, uldagtig, tynd eller åben pels. Skaldet på bugen eller indersiden af lårene.

Diskvalificerende fejl:

- **Aggressive eller for sky hunde**
- Enhver hund, der viser psykiske eller fysiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Utypiske hunde
- Over - og underbid, skævt bid, tangbid eller delvist tangbid, **krydsbid,** uregelmæssigt placerede fortænder **i over - og/eller underkæben**, manglende tænder – undtagen M3
- Ukorrekt pigmentering
- Entropion eller ectropion, forskelligt farvede øjne, blå eller plettede øjne
- Enhver anden end den beskrevne pelsfarve
- Over- eller understørrelse

NB:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

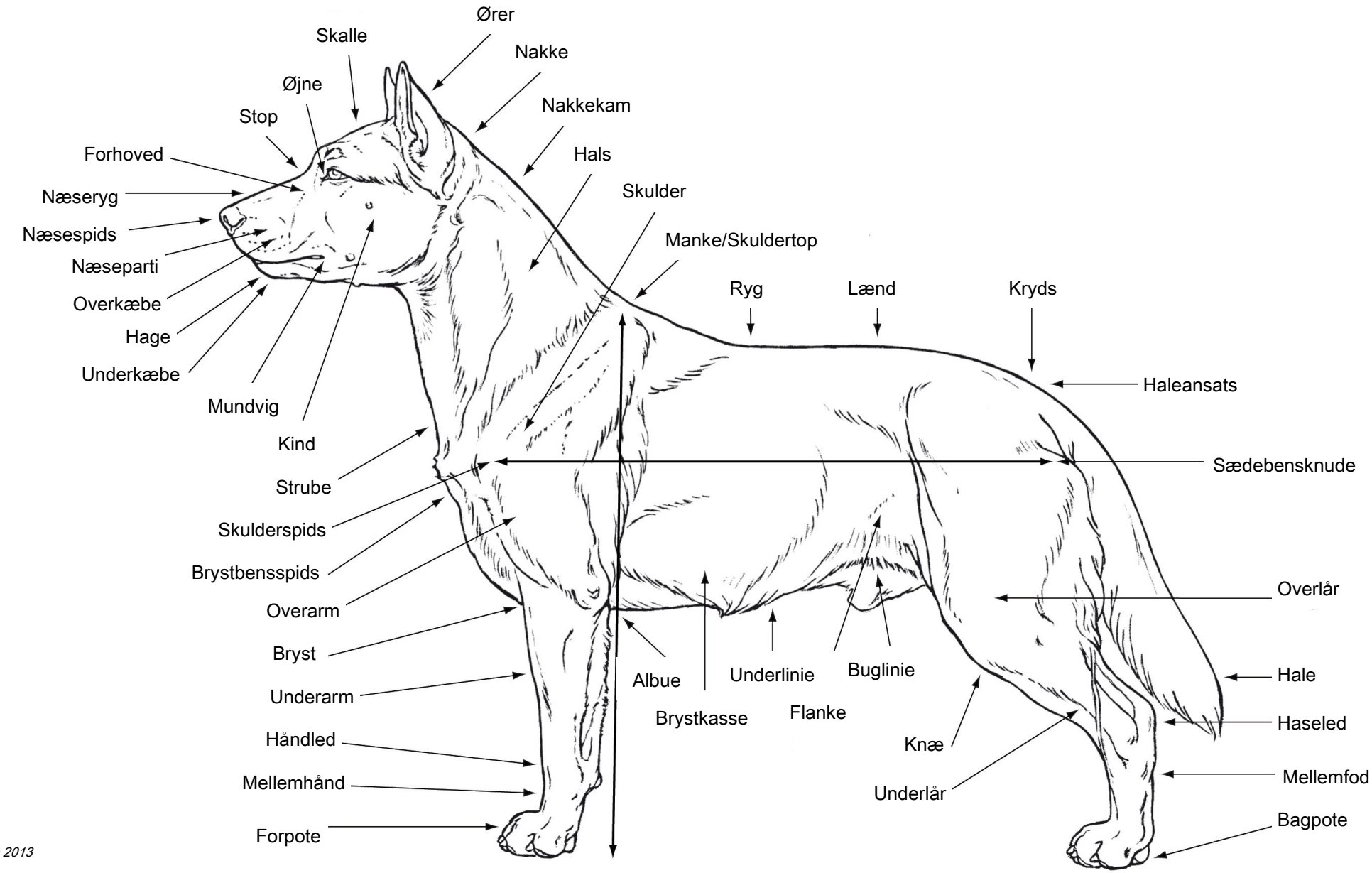
Standarden udgivet af FCI 26. maj 2015

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

AUGUST 2015

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i DECEMBER 1999 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013